

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo & quam ob causam ex authoratus sit sacerdos ille, qui
pœnitentibus præesse solet. tum Historia de modo pœnitentiæ. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

quasset extra telorum iactum ipse restitit: erat enim pedibus debilis, & neque pugnare, neq; hostē vel fugare vel fugere poterat. Militibus deinde ac gladiatoribus in destruendo templo occupatis, ex paganis quidā, intellecto, quod ille ibi relictus esset solus, ea ex parte, qua locus pugna vacabat, egrediuntur, & ex improviso adorti, eum corripuit, & rogo iniectum interimunt. ac in praesentia quidem clā id habuerunt. Sed postquam temporis progressu proditi sunt, filij Marcelli patrem vindicare studebāt. Quancūq; Synodus eius gentis id fieri prohibuerit, æquū non esse censens, vindictam sumere de huiusmodi morte, pro qua gratias agere deceret, tū ipsum illum, qui mortuus erat, tū cognatos tū amicos eius: vtpote, qui, vt pro Deo moreretur, dignus habitus esset. Atq; hæc quidem ita se habuerunt.

Quomodo & quam ob causam exauthoratus sit sacerdos ille, qui pœnitentibus præesse solet. tum Historia de modo pœnitentiæ. CAP. XVI.

HOC tempore Presbyterum qui pœnitentibus deputatus esset esse non amplius passus est, omniū primus Nectarius ille Cōstantinopolitanæ ecclesiæ episcopus, quē omniū ferme Ecclesiarum præfules imitati sunt: Quid autem hoc sit, aut vnde originem sumpserit, aut quā ob causam sublatū fuerit, alij fortassis aliter referunt. Ego autem quid mihi videatur explicabo. Etenim cum prorsus non peccare naturæ sit humana diuinioris, pœnitentibus autem quamuis frequenter deliquissent, veniam dare Deus iusserit, & ad impetrandam denique veniam, confiteri peccata necessarium sit, odiosum, vt credibile est, sacerdotibus ab initio visum fuit, tanquam in Theatro audiente Ecclesiæ multitudine delicta pronunciare: Presbyterum itaque aliquem vitæ integritate quā maximè spectabilem, secretorum etiam tenacem ac Sapientem, huic officio præfecerunt, cum accedentes, qui peccarant, acta vitæ suæ confitebantur. Ille verò, pro cuiusque delicto, quid aut facere singulos, aut luere oporteret, interminatus, absoluebat, vt a se ipsi commissorum pœnas exigerēt. At Nouatianis quidem, quos pœnitentiæ nulla cura tægit

isto ni-

isto nihil opus fuit, in cæteris autem sectis, in hunc usque
 diem durat. Sollicitè autem in occidentalibus ecclesijs &
 maximè in Romana seruetur: Ibi enim manifestus est
 pœnitentium locus. stant autem in eo mœsti ac veluti lu-
 gentes, finito demum Dei sacrificio, participes non facti,
 quorum participes fieri puros Dei cultores fas erat, cum
 planctu ac lamentatione semet ipsos in terram pronos
 abijciunt. Tum exaduerso lamentabundus episcopus ac-
 currens consimiliter humi cum eiulatu collabitur. Ac to-
 ta denique ecclesię multitudo lachrimis suffunditur. Post
 hæc episcopus primus exurgit, ac iacentes erigit, & quan-
 tum satis est, pro peccatoribus pœnitentiã agentibus præ-
 catus, eos dimittit. Priuatim deinde sponte sua quisq; vel
 ieiunijs, vel lotionum ciborumque abstinentia, vel alijs qui-
 bus iustus est, semetipsum affligens, tempus exspectat, in-
 quantum episcopus præstituit. Elapso demum præfinito
 die, pœna iam, quasi debito quopiã, exoluta, à peccatis ab-
 soluitur, & populo in ecclesia coniungitur: Hæc Romani
 sacerdotes ab ipso inde exordio etiã ad nostram usq; me-
 moriam custodiunt: In ecclesia verò Constantinopolitana
 presbyter pœnitentibus deputatus hoc munere functus
 est, donec mulier quædã nobilis, ob peccata, quæ confessa
 erat, ab hoc presbytero ieiunare, ac Deo supplicare iussa, &
 ob eam ipsam causam in tēplo morata, se ab homine Dia-
 cono constupratam prodidisset: Hoc enim cognito vul-
 gus ut ob cōtumeliã ecclesię illatã indignabatur. Acerbis-
 simisq; calumnijs premebantur sacerdotes. Nectarius i-
 taque perplexus quod nam remedium huic infortunio
 adhiberet, stupratorem istum Diaconatu priuauit, &
 consulentibus quibusdam, ut unicuique liberum permit-
 teret, prout sibi ipse conscius esset & consideret, ad My-
 steriorum communionem accedere, pœnitentiarum il-
 lum presbyterum exauthorauit, quod quidem ex eo
 tempore porrò in ritum vindicatum fuit, iam tum, ut
 opinor, ipsa vetustate, & ei coniuncta grauitate atque
 seueritate, in promiscuam ac dissolutam vitam paula-
 tim delabi incipiente, siquidem antea, ut ego existi-
 mo, minora erant peccata, tum ob verecundiam eo-
 rum, qui sua ipsorum delicta ipsi enunciabant, tum ob

feueritatem eorum, qui iudices eius rei constituti erant: Hac porrò de causa Theodosium imperatorem equidem conijcio, prouidentem ecclesie honori ac dignitati edicto cauisse, ne mulieres, nisi liberos haberent, & annum sexagesimum excessissent, diuinum ministerium uel lum susciperent, secundum Apostoli Pauli expressum mandatum. Illæ verò quæ caput ornarent ecclesijs exturbarentur, & episcopi, qui has ipsas admitterent, episcopatibus suis priuarentur.

Quomodo extra Imperij Romani fines exulare Theodosius magnus Eunomiũ iusserit. & de Theophronio eius successore, & de Eutychio ac Dorotheo, & de secta eorum, deque his, qui appellantur Psathyriani, & quomodo Arianorum secta in diuersas factiones distracta sit, & illi magis vniti sint, qui debebant Constantinopoli.

CAPVT XVII.

SED hæc quidem suo iudicio quisque hic expendat. Porro Imperator Eunomium extorri exilio tum condemnauit. Hactenus enim Constantinopoli moratus vel in suburbij vel in domibus priuata conuenticula fouebat, & libros quos conscripserat edebat, multosque verbis in sententiam suam inducebat, ita ut intra breue tempus frequens eorũ populus esset, qui sectam ab ipso denotatam amplecterentur. Sed ille multo post exiliũ elapso tempore mortuus, in patria tandẽ sepulturam sortitus est. Erat ea Cappadocum pagus, Dacora, eratque adscripta territorio Cæsareæ ad Argæum sita: Theophronius autem qui illo præceptore eisdem opinionibus imbutus erat, & ipse quoque Cappodax, dogma eius tuebatur, & cū Aristotelica doctrina mediocriter exercitatus esset, accommodata ad cognoscendos ipsorũ syllogismos rudimenta reliquit, quæ de exercitio mentis inscripsit. Cæterum in absurdas disputationes prolapsus, ut accepi, in iisdem cum præceptore opinionibus permanere dignatus nõ fuit. Nã cū rebus nouandis studeret, ex verbis scripturæ sacræ vsitatis

conten-